

Bratia a sestry,

podobenstvo o vinici je naliehavým volaním k pokániu. Volanie k pokániu je volanie k tomu, čím by človek mohol byť a čím zo svojej vlastnej viny nie je. Prorok vyjadruje obe myšlienky: aj to, že človeku boli dané všetky predpoklady na to, aby sa stal človekom podľa Božej vôle, aj to, že napriek týmto predpokladom sa človek takým nestal. Prorok vyjadruje obe myšlienky obraznou rečou.

Hospodár založil vinicu a urobil na nej všetko, aby mohla prinášať mnoho dobrého ovocia. Hospodin pripravil pôdu pre svoj národ a urobil preň všetko, aby sa stal spravodlivým národom a aby vykonával Božiu vôľu. Pre každého z nás pripravil Hospodin predpoklady, aby sme sa mohli stať ľuďmi podľa Jeho vôle.

Hospodár vysadil vinicu ušľachtilou révou, z ktorej malo vyrásť dobré ovocie. Hospodin daroval svojmu národu sväté slovo, ktoré im ukazovalo cieľ a cestu. Aj každý z nás má prístup k tomuto slovu, každý z nás sa môže stať múdrom v Božích očiach. To isté mal na mysli Pán Ježiš, keď v podobenstve o rozsievачovi povedal, že semeno, ktoré rozsievач vkladá do pôdy, je Božie slovo.

Hospodár vybudoval ohradu okolo vinice, aby sa do nej nedostala škodlivá zver a zlomyseľní ľudia. Hospodin daroval svojmu národu, a prostredníctvom neho aj nám, svoj svätý zákon, z ktorého sa môžeme naučiť rozlišovať medzi dobrým a zlým.

Hospodár vystavil uprostred vinice strážnu vežu, z ktorej bolo okamžite viditeľné každé nebezpečenstvo. Hospodin nám dal takúto strážnu vežu do srdca. Dal nám svedomie, ktoré nás ihneď upozorňuje, keď niečo nie je v poriadku.

Hospodár postavil vo vinici aj lis, v ktorom sa hrozno spracuje na ďalší produkt. Aj nám Hospodin jasne ukázal, že dobré ovocie nášho života nesmie spočívať iba v pekných slovách, ale má sa prejavovať ako konkrétne činy lásky. Nestačí iba hovoriť „Pane, Pane!“, ale treba konať to, čo od nás Pán Boh požaduje.

Hospodár urobil pre vinicu všetko, aby mohla prinášať bohatú a dobrú úrodu, takže sa právom môže pýtať: „*Čo ešte bolo treba spraviť na mojej vinici, čo by som nebol na nej urobil?*“ Hospodin urobil všetko potrebné, aby sme mohli byť dobrými ľuďmi, aby sme mohli prinášať mnoho dobrého ovocia. Namiesto sladkého ovocia sa však hospodár dočkal zo svojej vinice hrozna trpkého a kyslého. Namiesto pekného života dočkal sa Hospodin od ľudí vzbury a hriechu. Proroci veľmi konkrétne vymenovali ťažké hriechy, ktorých sa izraelský národ dopúšťal. Ktoré hriechy by na dnešných ľuďoch, na dnešných kresťanoch, na každom jednom z nás videlo prenikavé oko prorokovo?

Najprv asi ten hriech, ktorý proroci považovali za najťažší - hriech proti prvému prikázaniu. Izraelci často prikláňali svoje srdcia k pohanským modlám, zabúdajúc na Hospodina. To isté robí dnešný človek, i keď modlou mu nie je primitívna pohanská

soška, ale rozličné hmotné hodnoty a povrchné rozkoše časného života. Vymazať Pána Boha zo svojho vedomia, zo svojich myšlienok a namiesto neho si nájsť úbohé náhrady – to je to trpké a kyslé hrozno.

Prorok hovorí o Božom hneve, o Božom treste. Pánu Bohu nie sme ľahostajní. Pán Boh prichádza s trestom, aby nás priviedol na správnu cestu. Svojím trestom nielen hrozí, ale ho aj uskutočňuje. Pritom stačí, keď človeka nechá bežať cestou, ktorú si človek sám vybral. To je ten najhroznejší trest, lebo ak Boh človeka na tejto ceste nezastaví, príde do záhuby. V texte sa o Hospodinovom treste hovorí toto: *„Teraz však chcem vám oznámiť, čo urobím svojej vinici: Odstránim jej ohradu a spasú ju; zborím jej múr a pošliapu ju. Pripravím jej rýchly koniec: nebude zrezaná ani okopaná, prerastie bodľáčim a trnám. Oblakom však prikážem, aby ju neskrápali dažďom.“*

Bez ohrady je vinica vydaná napospas každému zlu, ktoré sa k nej priblíži. Ohradou pre človeka je zákon Hospodinov. Keď je tento zákon zo srdca človeka odstránený, človek je vydaný napospas všetkým zlým zvodom, ktoré sa k nemu približia. Koľko ľudí chodí dnes po svete, ktorí vyzerajú ako tá vinica bez ohrady, a preto sa stávajú korisťou toľkých zlých vecí! Človek sa môže pýšiť, že odstránením tejto ohrady vybudoval svoju slobodu, ale v skutočnosti je to cesta vzbury a človek zostáva zviazaný hriechom.

Keď vo vinici niet strážnej veže, niet v nej miesta, z ktorého by sa dalo hneď spozorovať každé ohrozenie. Nechránený, neupozorňovaný, poddáva sa človek bezbranne, bez odporu, každému zlému vplyvu. *„Nebude zrezaná ani okopaná.“* Na človeku je mnoho zlých, divých výhonkov, ktoré treba zrezávať.

Hriešnemu človeku vykresľuje Izaiáš jeho stav, aby ním otriasol a aby z tohto otrasu vzniklo nové rozhodnutie smerujúce k pokániu, smerujúce k radikálnej zmene života.

Pre tých, ktorí sa nedajú týmto volaním osloviť, ktorí pokračujú a zotrávajú v úteku od Pána Boha, pre tých sú tieto Izaiášove slová oznámením súdu. Je to súd, pred ktorým sa nedá uniknúť. Boží súd spočíva jednak v tom, že človek, ktorý neprijíma výzvu k pokániu, ruinaje svoj vlastný život a, žiaľ, spôsobuje utrpenie svojim blízkym ľuďom. Súd Boží spočíva v tom, že všetci budeme stáť pred Božou súdnou stolicou a budeme sa musieť zodpovedať za to, akým obsahom sme naplnili darovaný nám život a ako sme využili darované nám hodnoty, predpoklady a príležitosti.

Slová o zodpovednosti a súde nás vedú k tomu, aby sme vážne, so všetkými dôsledkami, prijali Božiu ponuku nového začiatku. Volanie proroka Izaiáša k pokániu - napriek tisícročiam, ktoré nás od neho delia - je aj pre nás dnes aktuálnou Božou výzvou. My sami sa musíme rozhodnúť, či nám táto výzva posluží na odsúdenie, alebo nás povedie v živote k tomu, čo je dobré, aby sme raz vstúpili do Božieho kráľovstva. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Petrovom v 5. k.:

„Pokorte sa teda pod mocnú Božiu ruku, aby vás časom povýšil. Na Neho uvalte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás stará.“

Milost' nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.